

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 3Csp/66/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2717202445
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Butašová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2019:2717202445.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou JUDr. Jankou Butašovou v spore žalobcu P. S., A. XX.XX.XXXX, W. F. P. Č.. T.XX, zastúpeného splnomocnencom PROSMAN a PAVLOVIČ advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom na Hlavnej ul. č. 31 v Trnave, IČO: 36 865 281 proti žalovanému PROFI CREDIT, s.r.o., so sídlom na Pribinovej ul. č. 25 v Bratislave, zastúpeného splnomocnencom Advokátkou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom na Kubániho ul. č. 16 v Bratislave, v konaní o zaplatenie 250,00 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 250,- eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 09.06.2017 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobcovi súd oproti žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

IV. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal na Okresnom súde Skalica dňa 20.3.2017 žalobu, ktorou žiadal súd zaviazať žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 250,-eur s 5% úrokom z omeškania ročne od 3.2.2017 do zaplatenia a náhradu trov konania.

2. Žaloba je odôvodnená tými skutočnosťami, že dňa 26.1.2012 strany uzatvorili Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX, v ktorej žalobca vystupoval v pozícii spotrebiteľa. nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo podnikateľskej činnosti, žalovaný vystupoval ako dodávateľ, pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, podnikateľskej činnosti. Pri spotrebiteľskom charaktere zmluvy poukázal na ustanovenia zákona č. 40/1964 Zb. - Občiansky zákonník a na zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Na žalobcu sa preto vzťahujú právne predpisy na ochranu spotrebiteľa. Žalovaný žalobcovi pred uzatvorením zmluvy neposkytol informácie vyžadované zákonom v § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch vo forme formulára Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere. Tým porušil právnu úpravu pred uzavretím zmluvy. Podľa čl. 6 zmluvy bol úver špecifikovaný: Celková výška úveru - 1.170,-eur, úrok 70,02%, RPMN 70,39%, priemerná RPMN za úver 45,66%, výška mesačnej splátky 62,69-eur, počet mesačných splátok 42, celková čiastka splatná spotrebiteľom 2632,98-eur. V zmluve absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti, rozdelenie splátok na istinu, úrok a iné poplatky, adresa veriteľa na podanie reklamácie a sťažnosti. Do ustanovenia čl. 8 je v zmluve poňatá Dohoda o poskytnutí služby, podľa ktorej má žalovaný záväzok poskytnúť žalobcovi na jeho žiadosť službu spočívajúcu v

možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úvere resp. revolvingu a záväzkov žalobcu za to zaplatiť odplatu 168,17-eur v prípade úveru. odplata sa stala splatnou dňa, keď bol poskytnutý úver. Žalobca splácal pravidelne mesačne 62,69-eur a celkom zaplatil 2632,98-eur, z toho na istine 1170,-eur a na zmluvných úrokoch 1462,98-eur. Žalovaný plnenie mesačne prijímal. V zmluve absentujú zákonné náležitosti spotrebiteľského úveru podľa § 9 ZoSÚ, zmluva je v rozpore niekoľkými ustanoveniami ZoSÚ. Splnomocnenec žalobcu 18.1.2017 vyzval žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia do 14 dní od doručenia výzvy. Žalovaný plnenie získané sine iusta causa nevydal. Žalobca odčítaval v žalobe ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, § 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 1 a 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, § 9 ods. 2 písm. c), f), g), j),k),o),p),t), v)w)x) ZoSÚ, § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ. Uviedol k absencii zákonných náležitostí spotrebiteľského úveru, v tom, že podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch má spotrebiteľská zmluva v rámci ochrany a informovanosti spotrebiteľa obsahovať predpísané povinné náležitosti. Ich absencia, prípadný nesúlad spôsobujú sankcie podľa ZoSÚ. Zmluva neobsahuje zákonom predpísané náležitosti a obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú v rozpore s právnym predpismi. Absentuje úroková sadzba z dôvodu neprímeranosti výšky úrokovej sadzby - výška v zmluve 70,02% Pri riadnom splácaní istiny 1172,-eur sa záväzok žalovaného za 42 mesiacov zvýšil na 2632,98-eur, teda o sumu 1462,98-eur. Žalobca poukázal na uznesenie najvyššieho súdu Slovenskej republiky 1M Cdo 1/2009, podľa ktorého dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý touto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav ide vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy. Žalobca uviedol, že výška úrokovej sadzby v neprospech spotrebiteľa nezodpovedá výške priemernej miery z úverov peňažných ústavov v čase uzavretia zmluvy medzi ním a žalovaným. Podľa internetovej tabuľky bola priemerná hodnota ročnej úrokovej sadzby 12,11% pre úvery so začiatočnou fixáciou úrokovej sadzby január 2012. Dohodnutá výška úrokovej sadzby výrazne prevyšuje mieru úverov obchodných bánk v čase uzavretia predmetnej zmluvy a ide o neplatný právny úkon. Treba hodnotiť výšku úrokovej sadzby ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je neplatná a prihladiť na zmluvné dojednanie ako keby vôbec nebolo obsahom zmluvy. Podľa žalobcu spotrebiteľská zmluva tak neobsahuje podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ povinnú náležitosť spotrebiteľského úveru. Úver sa považuje v zmysle § 9 ods. 2 v spojení s § 11 ods. 1 ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca poukázal v tomto smere na rozhodovaciu prax súdov, kde súdy označili obdobne vysokú úrokovú sadzbu žalovaného v úverových zmluvách za neprijateľnú a v rozpore s dobrými mravmi, napríklad rozsudok Okresného súdu A. zo dňa 24.5.2016 sp. zn. 7C/126/2014, súd považoval ustanovenie o ročnej úrokovej sadzbe so splatnosťou 42 mesiacov vo výške 70,01% za neprímeranú zmluvnú podmienku a nekalú obchodnú prax, vrátane praxe s používaním takmer nečitateľného v časti všeobecných obchodných podmienok. , tiež poukázal v tomto smere na rozsudok Krajského súdu v F. zo dňa 21.4.2016 sp. zn. 17Co/296/2015, keď v čase poskytnutia úveru bola priemerná ročná úroková sadzba porovnateľných úverov v obchodných bankách 12,66% ročne a žalobcom poskytnutú ročnú úrokovú sadzbu vo výške 70,03% možno považovať za úžernícku a ako taká nemôže požívať súdnu ochranu, treba ju hodnotiť ako neprijateľnú, odporujúcu dobrým mravom., navýšenie je netolerovateľné zvlášť v spotrebiteľských zmluvách. K absencii výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov žalobca uvádza, že v zmluve nie je spôsob započítania splátky úveru na istinu, úroky a poplatky., § 9 ods. 2 ZoSÚ predpisuje rozdelenie výšky splátky na istinu, úroky a poplatky a je podstatnou náležitosťou spotrebiteľskej zmluvy. Poukazuje sa na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/510/2015. Absencia tejto povinnej náležitosti spôsobuje podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. K absencii doby trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti žalobca uvádza, že povinnou náležitosťou spotrebiteľskej zmluvy je podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Žalobca opäť poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/510/2015, zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti zo zmluvy, lehota je určená iba počtom splátok, čo nie je možné považovať za súladné s ustanovením. Absencia spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. K absencii adresy veriteľa na podanie reklamácie a sťažnosti žalobca poukazuje na § 9 ods. 2 ZoSÚ, že úver sa aj pre túto chýbajúcu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca žaluje titulom bezdôvodného obohatenia sa žalovaného na úkor žalobcu a vyvodzuje, že z dôvodu, že pravidelne plnil žalobcovi a žalovaný mesačne od neho prijímal plnenia zvýšil sa majetok žalovaného o 2632,98-eur, o túto sumu sa znížil majetok žalobcu. Obohatenie žalovaného je rozdielom medzi peňažnou čiastkou reálne poskytnutou žalovaným, t. j. sumou 1170,-eur a sumou 2632,98-eur, zaplatenou žalobcom, žalovaný získal plnením bez právneho dôvodu na úkor žalobcu sumu 1462,98-eur. Žalobca u majetkového prospechu žalovaného takto získaného poukázal na ustanovenie § 451

Občianskeho zákonníka. Zmluva obsahuje aj ďalšie nedostatky. Žalovaný sa v nej zaviazal poskytnúť žalobcovi okrem úveru za odplatu aj revolving, k čomu žalobca neprejavil vôľu, len žalovaný ju prejavil ako výlučný zostavovateľ zmluvy. Zámerom žalobcu nebolo uzatvorenie revolvingového úveru, no uzatvorenie mu bolo vnútené predpísanou formou zmluvy. Žalobca poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Žilina sp. zn. 25C/41/2013. Neplatnosť dohody o poskytovaní služieb v súvislosti s odplatom žalobca zdôvodnil rozporom s dobrými mravmi. Uviedol, že obdobné poplatky ako sú v dohode sú považované za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože neslúžia po materiálnej stránke spotrebiteľovi a jeho záujmom. Odkazoval na rozhodnutie Krajského súdu v F. zo dňa 21.11.2012, sp. zn. 18Co/109/2011, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 9.8.2011 sp. zn. 10 CoE/313/2010 a vyvodzoval z ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka odčitujúc ho, že odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné, čo potvrdil svojím rozhodnutím aj najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí 8MCdo/3/2015 zo dňa 28.8.2015. Dohoda by mala byť vyhlásená za neplatnú. K tvrdeniu, že žalovaný zanedbal informačnú povinnosť voči žalobcovi je žaloba zdôvodnená tým, že žalovaný žalobcovi neposkytol Formulár obsahujúci štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere. Žalobca poukázal na rozhodnutie Ústredného inšpektorátu SOI so sídlom v Bratislave SK/0125/99/2014 a na rozhodnutie Krajského súdu v F. 4S/48/2014. Žalobcu žalovaný pohol k rozhodnutiu o obchodnej transakcii, ktorú by žalobca pri dostatku informácií neurobil. Konanie žalovaného je v rozpore s dobrými mravmi podľa § 39 OZ, ktoré vykazuje jednoznačný úmysel žalovaného (v žalobe je zamienené procesné postavenie sporových strán) získať právny titul na peňažné plnenie, na ktoré by inak nemal nárok.

3. Žalobca za dôkazy označil Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.1.2012, výzvu zo dňa 18.1.2017, ktoré pripojil k žalobe. Okrem toho doručil spolu so žalobou za dôkaz neoznačené Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o

4. Žalovaný dňa 29.6.2017 dal k žalobe vyjadrenie. Podľa neho žalovaný poukazuje na rozpor návrhu na rozhodnutie vo veci samej so zákonom, na neexistenciu právnej normy, podľa ktorej by sa žalobca mohol domáhať požadovaného rozhodnutia a označenie normy chýba aj v žalobe. Medzi skutočnosťami uvádzanými v žalobe neexistuje žiadna spojitosť, navrhovaný výrok je v rozpore s právnymi normami. Žalovaný popiera tvrdenie žalobcu o porušení jeho informačnej povinnosti veriteľa z dôvodu neposkytnutia Štandardných európskych informácií o spotrebiteľských úveroch. Formulár poskytol aj s dostatočným časovým priestorom žalobcovi na oboznámenie sa s jeho obsahom, dokument obsahuje podpis žalobcu, totožný s podpisom na zmluve, dohode o zrážkach zo mzdy atď. Žalobca zavádza. Za dôkaz je označený formulár. Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu o úrokovej sadzbe. Zmluva bola medzi stranami uzavretá v roku 2012 a úverová zmluva sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka, v otázkach, ktoré obchodný zákonník nerieši sa spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Žalovaný tu odkazuje na to, že prednostné použitie Občianskeho zákonníka bolo do Občianskeho zákonníka zavedené až od 1.4.2015. na uzavreté zmluvy sa preto môžu použiť len tie predpisy z Občianskeho zákonníka, ktoré v roku 2012 osobitne upravili otázky neregulované Obchodným zákonníkom. Žalovaný sa zaoberá stanovisko útvaru dohľadu nad finančným trhom číslo 1/2015 k použitiu Občianskeho zákonníka v spotrebiteľských obchodných vzťahoch, platí, že „ Tak napríklad zmluva o úvere podľa § 497 ObZ je typovou zmluvou, ktorá nemá obdobu v Občianskom zákonníku. Zmluva o pôžičke, ktorá sa javí ako typovo najbližšia, má totiž odlišný predmet plnenia aj spôsob vzniku zmluvy. Preto sa na vzťahy, ktorých obsahom je záväzok veriteľa, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a záväzok dlžník, že poskytnuté peňažné prostriedky vráti a zaplatí úroky, použije osobitná úprava Obchodného zákonníka obsiahnutá v § 497 - 507 Obchodného zákonníka. Súčasne sa uplatní aj úprava Občianskeho zákonníka pre všeobecnú úpravu záväzkov (pozri ďalej bod 10).“ Žalovaný vyvodzuje, že prednostné použitie Občianskeho zákonníka v zmysle označeného § 52 ods. 2 posledná vety je prípustné len pre vzťahy založené po jeho účinnosti. Venuje sa otázke ústavne konformnej interpretácii (zásade zákazu retroaktivity). Má za to, že pokiaľ pre dotknuté ustanovenie chýba takáto úprava časovej pôsobnosti, že uvedené ustanovenie sa použije iba na právne vzťahy, ktoré vznikli najskôr 1.4.2015, pred týmto dňom sa majú a budú naďalej posudzovať podľa dovtedy platných predpisov, v tomto prípade podľa predpisov z roku 2012. Podľa vyjadrenia úprava výšky úrokov pre úverovú zmluvu je uvedená v § 502 ObZ, dlžník má povinnosť v prípade dojednania úrokov vyšších ako prípustných podľa zákona alebo na základe zákona platiť úroky v najvyššej prípustnej výške. Argument žalobcu zneplatňujúci dojednanie o úrokovej sadzbe ako celku je nielen nedôvodný, ale v rozpore s ustanoveniami zákona. V zmysle § 505 ObZ nie je v prípade úverovej zmluvy možné vysloviť neplatnosť celého dojednania o odplate ani vtedy, ak by boli v rozpore so zákonom. Právna norma určuje iný následok, ako sa navrhuje podaným návrhom. Výška odplaty - úrokov bola v čase uzavretia zmluvy upravená § 53 ods. 6 OZ, ide o ten zákon, na ktorý sa

odvoláva § 502 ObZ. Žalovaný rozoberá pojem finančný trh. Zákonodarca reguloval v čase uzavretia zmluvy odplatu pri spotrebiteľskom úvere, nie iba jednu jej zložku - ročnú úrokovú sadzbu úveru. úvery poskytovali banky a úvery sa poskytovali nebankovým spôsobom, do celkovej odplaty patrila aj správa úverového účtu, rôzne poplatky za vyhotovenia výpisov u bánk. Zákonodarca stanovil, že sa bude právne regulovať celková odplata za poskytnutie finančných prostriedkov - uvedené teda nenachádza oporu v oblasti komparácie s úrokovými sadzbami bankových subjektov. V zákone bolo teda výslovne určené, že pri porovnávaní sa má zobrať nielen hodnota obvyklej odplaty, ale aj spôsob a miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehota splatnosti. Žalobca to nerešpektuje, ako ani fakt, kedy aplikáciu ním označeného ustanovenia vylučuje hore citované ustanovenie podľa § 53 ods. 6 OZ. Žalovaný popiera tvrdenie žalovaného o tom, že odplata bola neprimeraná. Obvyklou odplatom, lebo nejde o odplatu na bankovom trhu ale o odplatu na finančnom trhu určovalo Ministerstvo Financí SR ako hodnotu priemernej odplaty a pre zmluvu bola 45,66%. Dohodnutá odplata v zmluve priemernú odplatu na finančnom trhu podstatným spôsobom neprevyšovala - za podstatné prevýšenie by sa považoval odklon o 25-27%. Žalovaný poprel obsah tvrdení žalobcu o tom, že by zmluva neobsahovala náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ. Zmluva pozostáva z ustanovení nachádzajúcich sa na prednej (lícnej) strane listiny, zmluvných dojednaní na zadnej (rubovej) strane listiny a príloh, ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť. Ustanovenia OZ o uzatváraní zmlúv majú dispozitívnu povahu, vyplýva to z princípu zmluvnej slobody. Zmluvné strany vzájomným prejavom vôle môžu určiť, čo obsah zmluvného vzťahu má a nemá tvoriť, ako má byť vyjadrený. Žalovaný cituje z právnej praxe.: Celistvosť listiny je zachovaná aj vtedy, ak jednota viacerých listín je spoznatelná z obsahu právneho úkonu a ak spolunáležitosť jednotlivých listín je nesporná. Pevné spojenie listín napr. zošitím alebo zviazaním nie je v takomto prípade potrebné. Na celistvosť listiny možno usudzovať z priebežného číslovania strán alebo z číslovania ustanovení zmluvy, vzájomných odvolávok, obsahovej súvislosti textu, jednotnej formy písma alebo z iného označenia, ak je tým vylúčená ďalšia manipulácia s textom.“ Teda Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi predstavuje nielen akceptácie predloženého návrhu na uzavretie zmluvy (v podobe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru), ale je súčasťou zmluvy ako takej. Oznámenie podľa čl. 7, ods. 7.1 zmluvných dojednaní predstavuje neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Prejav vôle zmluvných strán teda dané oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania. Žalovaný uvádza rozsudok Krajského súdu v F. č. k. 13Co/111/2014 - 166 ohľadne oznámenia veriteľa ako súčasť zmluvy. Ďalej žalovaný vo vyjadrenie uvádza, že z čl. 4., ods. 4.5. zmluvných dojednaní vyplýva Úver je po každom revolvingu splatný podľa nového splátkového kalendára, s ktorým bude dlžník oboznámený. Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Údaj o dni splatnosti poslednej splátky vyplýva nielen zo splátkového kalendára, ale aj z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré bolo súdu predložené spolu so zmluvou a ktoré tvorí neoddeliteľnú súčasť, poukazuje sa na čl. 7, ods. 7.1 písm. g) zmluvných dojednaní. Zmluva teda údaj o termíne konečnej splatnosti úveru obsahuje. S odkazom na rozsudok Krajského súdu v F. č. k. 13Co/111/2014-166 v zmysle čl. 7 zmluvných dojednaní predstavuje zároveň toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán teda toto oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi účastníkmi. Vychádzajúc z počtu splátok, ich splatnosti je logické, že exaktný údaj o konečnej splatnosti úveru je zhodný s dátumom splatnosti poslednej splátky. Žalovaný tvrdí na základe uvedeného, že termín konečnej splatnosti úveru je vymedzený dňom splatnosti poslednej splátky. Žalovaný na podporu tvrdenia uvádza vec Súdneho dvora EÚ C-42/2015, podľa ktorého je možné údaj uviesť v akomkoľvek dokumente tvoriacom zmluvu a čl. 10 ods. 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v spojení s článkom 3 písm. m) smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v čl. 10 od 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Žalovaný pre uvedené skutočnosti tvrdí, že termín konečnej splatnosti úveru a doby trvania zmluvy vyplýva z Oznámenia veriteľa o schválení úveru zaslanom dlžníkovi. K tvrdeniu žalobcu o konštatovaní o bezúročnom charaktere úveru poskytnutého na základe žaloby pre chýbajúcu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere o počte, výške a termínoch splatnosti žalovaný tvrdí, že zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere medzi účastníkmi konania nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriace jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe. Požiadavka by mala opodstatnenie len vtedy, ak by sa istina, úroky alebo poplatky uhrádzali v iných termínoch splatnosti, v rôznych počtoch splátok a podobne, čo prípad zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania nie je. Zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania obsahuje výšku splátky, termín jej splatnosti, ako aj počet splátok. Výška splátky je 62,69-eur, termín splatnosti je 24. deň v mesiaci, uvedené sú v oznámení veriteľa o schválení úveru, ako aj v splátkovom

kalendári, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy a počet splátok 42. Náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ zmluva obsahuje.. nad rámec zmluva obsahuje ak dátum splatnosti prvej splátky v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, tvoriaceho neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Žalovaný tvrdí, že zmluva náležitosť obsahuje. Žalovaný sa zaoberá výkladom označeného ustanovenia ZoSÚ ako vyplýva zo žaloby, pri rozpisovaní splátky by nebolo reálne možné vypočítať údaj o RPMN, ktorý musí zmluva podľa ZoSÚ obsahovať a tiež celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov splatných v čase uzatvorenia zmluvy. Pri výpočte RPMN sa podľa prílohy č. 1 k ZoSÚ vychádza z výšky splátky. Je to tá suma, o ktorej sa hovorí v § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ. Pri výpočte RPMN zákon iný význam pojmu splátka neurčuje. Musí ísť o celú splátku, pretože inak by daný výpočet bol nesprávnym a mylným. Ak by platilo samostatné uvádzanie splátky istiny, splátky úroku, potom zo žiadneho zákonného ustanovenia ani nevyplýva, že by zmluva mala ešte obsahovať aj samostatný údaj o ich súčte. Ak pre výpočet RPMN je rozhodujúca výška splátky, a RPMN sa počíta na základe údajov uvedených v zmluve a platných v čase jej uzavretia, potom záver o rozpisovaní splátky znemožňuje výpočet RPMN Ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. sú výsledkom implementácie spomínanej smernice a má sa vychádzať pri výklade písm. k) aj z jej ustanovení, určuje to čl. 22 ods. 1 smernice. Žalovaný poukazuje na čl. 10 ods. 1 písm. h) smernice a rozoberá nemeckú a českú jazykovú verziu so záverom, že z toho vyplýva požiadavka smernice na uvádzanie podmienok čerpania, ak dohodnuté keďže niektorá z náležitostí zmluvy nie je aktuálna, potom sa neuvádza. Predmetná smernica má v rámci ujednitého práva povahu plnej harmonizácie, členské štáty preto nie sú oprávnené legislatívne alebo aplikačne prijímať odchýlné ustanovenia. Vyplýva to z čl. 22 smernice. Členské štáty nesmú zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení smernice. Na podporu uvedeného žalovaný poukazuje na odôvodnenie rozsudku č.k. 13Co/111/2014-166 ohľadne rozdeľovania splátky. Žalovaný vo vyjadrení uvádza, že „skutočnosť, že tvrdenia žalovaného ohľadne nedostatkov v zmluve sú nesprávne, je možné podporiť aj poukázaním na fakt vyplývajúci z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C - 42/15 a odcitováva časti z rozhodnutia, týkajúce sa výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ a k čl. 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice. Za dôkaz žalovaný označil Zmluvu o revolvingovom úvere vrátane Zmluvných dojednaní, predložených žalobcom, Oznámenie veriteľa. Žalovaný na základe uvedeného tvrdí, že zmluva obsahuje náležitosti týkajúce sa uvádzania počtu, výšky a termínov splatnosti splátok v súlade so zákonom. Žalovaný tvrdí, že zmluva obsahuje náležitosti týkajúce sa uvádzania počtu, výšky a termínov splatnosti v súlade so zákonom. Žalovaný popiera pravdivosť záverov žalobcu o nezahrnutí adresy veriteľa na podávanie sťažností a reklamácií, náležitosť je obsiahnutá v ustanovení článku 12 ods. 1 Zmluvných dojednaní do zmluvy o revolvingovom úvere. Tieto nepredstavujú samostatný dokument oddelený od zmluvy o revolvingovom úvere, ale jej technickú súčasť. Žiadosť/Zmluva a Zmluvné dojednania sa nachádzajú na jednom liste papiera, pričom Žiadosť/Zmluva o revolvingovom úvere tvorí líce listiny a Zmluvné dojednania tvoria rub zmluvy. Z bodu 13 zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že zmluvné dojednania sú nielen neoddeliteľnou súčasťou zmluvy čo do právnej povahy, ale sú súčasťou zmluvy aj z hľadiska technického vyhotovenia zmluvy. Podľa čl. 13 zmluvy Riadnym vyplnením a následným podpisom tejto Žiadosti/Zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzatvoril veriteľ s dlžníkom zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania na zadnej strane tejto žiadosti/zmluvy. Podľa Občianskeho zákonníka je zachovaná požiadavka písomnej formy právneho úkonu, teda prejavu vôle smerujúceho k vzniku, zmene alebo zániku tých práv a povinností, ktoré s týmto prejavom vôle právne predpisy spájajú. Listina o právnom úkone môže pozostávať z niekoľkých strán. Len listina ako celok má byť podpísaná, žalovaný odkazuje a cituje z stanoviska NS SR sp. zn. Cpj. 33/01. žalovaný vo vyjadrení uvádza, že z ustanovenia § 40 ods. 3 OZ je písomná forma právneho úkonu zachovaná vtedy, ak je listina o tomto právnom úkone aj podpísaná. Listina je v tomto zmysle právne chápaná ako nosič určitého obsahu. Žalovaný opäť poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C - 42/15 na čl. 10 ods. 1 a 2 smernice , výklad, že zmluva o úvere v spojení s článkom 3 písm. m) smernice , že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. K tvrdeniu žalobcu o neplatnosti uzavretia revolvingového úveru pre získanie revolvingu nemá byť, resp. možnosť jeho získania na základe uzavretej zmluvy prejavom vôle spotrebiteľa, a súčasne spôsobovať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, že tvrdenie žalovaný popiera ako nesprávne z týchto dôvodov: žalobca bez akéhokoľvek zdôvodnenia založeného na konkrétnych skutočnostiach spochybňuje vlastný prejav vôle. Ani z podanej žaloby nevyplýva, žeby pred podpisom zmluvy nevedel akú zmluvu uzatvára, čo je jej obsahom . Žalovaný preberá do vyjadrenia časť rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 3Cdo 81/2011 o potrebe výkladu § 35 ods. 2 OZ. Žalovaný zdôrazňuje, že poskytnutie revolvingu nie je obligatórne,

nakoľko v prípade nezáujmu má klient možnosť vopred vypovedať revolving (článok 9 zmluvných dojednaní), resp. požiadať o jeho stornovanie. Žalobcovo tvrdenie o revolvingu označuje žalovaný za nezákonné z dôvodov, že v rámci výpočtu RPMN regulovaných zákonom č. 129/2010 Z. z. (príloha č. 2) sa upravuje určitý špecifický mechanizmus pre výpočet údaju napr. pre revolvingový úver, kontokorent, kreditné karty. Zákon teda počíta s tým, že revolvingové úvery sa bežne poskytujú, preto obsahuje osobitné pravidlá pre takéto prípady. Žalovaný vychádzajúc z teórie racionálneho zákonodarcu uvádza, že platí že ak sa stanovujú osobitné pravidlá pre takéto prípady, potom nielen predpokladá že nastanú, ale že sa musia aj regulovať. Žalovaný vyslovuje záver, že zákonodarca by asi nepostupoval v súlade s týmto postulátom, kedy by určil predpoklady pre výpočet RPMN, ktorá má byť súčasťou neplatnej zmluvy. Ide o určovanie RPMN, ktorá sa neurčuje pre podnikateľské vzťahy, ale pre spotrebiteľské, čo neguje a spochybňuje tvrdenie žalobcu o revolvingových úveroch pre spotrebiteľov. Žalobcovi ani revolving poskytnutý nebol, návrh na určenie neplatnosti revolvingu a povinnosť ho uhradiť do výšky istiny poskytnutého revolvingu nemá oporu v žiadnej skutočnosti, je zmätočným a po právnej stránke nedôvodným. Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu týkajúce sa Dohody o poskytnutí služby. Chýbajú tvrdenia žalobcu, v čom má spočívať dôvod neplatnosti, v čom má spočívať neprijateľnosť poplatkov. Žalobca v žalobe nespochybňuje, že sa s dohodou oboznámil a uzavrel ju dobrovoľne. Tvrdenie o neprijateľnej podmienke je nepreskúmateľné, okrem paušálneho tvrdenia o neprijateľnosti žaloba neobsahuje žiadne skutočnosti, ani dôkazy na ich preukázanie o tom, v čom sú dôvody nerovnováhy v postavení strán. V čl. 8., 8.6. Dohody „Veriteľ vyhlasuje, že uzavretie tejto dohody o poskytnutí služby nie je podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere. Dlužník vyhlasuje, že túto dohodu o poskytnutí služby uzatvára na základe slobodnej vôle, jej obsahu porozumel a svojím podpisom vyjadruje súhlas so všetkými jej ustanoveniami.“ Žalovaný preto tvrdí, že dohoda je individuálnym dojednaním v zmysle § 53 ods. 2 OZ a po právnej stránke je vylúčený záver o neprijateľnosti. Predmetná odplata je podľa § 53 ods. 2 OZ cenou plnenia, podľa ustanovenia úvaha o neprijateľnosti dojednaní je vylúčená. Ani cena plnenia aj podľa výslovného znenia smernice Rady 93/13/EHS v čl. 4 ods. 2 a ani dojednanie nie sú neprijateľnou podmienkou. Žalobca o poskytnutie služby reálne požiadal žalovaného, jeho žiadosti bolo vyhovené, námietka žalobcu má zjavne účelový charakter, popierajúci predchádzajúce konanie žalobcu. V orámovanej časti vo vyjadrení pod týmto vyjadrením žalovaný uviedol 9.5.2012 Bonus odklad splátky číslo 4 o 3 mesiace 5,6,7./2012 Finančná núdza T.. Žalovaný vznáša námietku premlčania uplatňovaného nároku žalobcom z pohľadu subjektívnej ako aj objektívnej premlčacej doby podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podľa vyjadrenia žalobcu v návrhu uvádza, že v prípade námietky premlčania išlo o úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť. Úmysel má byť podľa žalobcu preukázaný iba jeho tvrdením zjavne nesprávne pochopením ustanovení zákona. Žalovaný popiera nepodložené a nepreukázané závery o úmysle bezdôvodne sa obohatiť na úkor účastníka zmluvného vzťahu. Plynutie premlčacej doby v 10 - ročnej lehote z pohľadu úmyslu musí byť predmetom náležitého a riadneho dokazovania, a nie svojvoľného názoru jedného z účastníkov konania, založeného na iných skutkových okolnostiach. Žalovaný napáda rozpor tvrdení žalobcu o úmyselnom bezdôvodnom obohatení nielen so zákonom (§ 107 ods. 2 OZ), ale aj napríklad s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline, č. k. 9Co/516/2015. Žalovaný navrhuje žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu oproti žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

5. Žalovaný s vyjadrením súdu doručil Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere zo dňa 16.1.2012, reprezentatívny príklad výpočtu RPMN, súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2011 stav ku dňu 30.9.2011. kópiu Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX z 26.1.2012.

6. Na riadne predvolané pojednávania sa vždy dostavil iba zástupca splnomocnenca žalobcu. Nedostavila sa riadne predvolaný splnomocnenec žalovaného, neprítomnosť ospravedlňoval z dôvodu hospodárnosti. Súhlasil konať v jeho neprítomnosti.

7. Súd na pojednávaní uznesením rozhodol že bude konať v neprítomnosti splnomocnenca žalovaného, otvoril pojednávanie.

8. Žalobca na žalobe trval.

9. Za sporné medzi stranami súd uviedol tvrdenia o obligatórnych náležitostiach zmluvy o úvere, podpísanej stranami dňa 16.1.2012 a oznámenia zo dňa 26.1.2012, v ktorých bol dlžníkom žalobca. Vychádzajúc z vyjadrenia žalovaného k žalobe, žalovaný popieral skutkové tvrdenia žalobcu o neplatnosti právnych úkonov, tvrdenia čo do výšky úroku, RPMN, odplaty a skutkové tvrdenia žalobcu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Nesporné boli skutkové tvrdenia strán o spotrebiteľskom charaktere úveru. Súd uviedol, že v zmysle § 497 Obchodného zákonníka posúdi, či má zmluva podstatné časti rozhodné pre jej vznik, pre spotrebiteľský charakter zmluvy posúdi právny vzťah podľa zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy k 26.1.2012. Súd uviedol, že vykoná

dokazovanie Žiadosťou o poskytnutie RÚ/Zmluva o revolvingovom úvere, Zmluvnými dojednaniami zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., z týchto iba končiacim bodom „súhlas subjektu“ bez uvedenia v texte odkedy sú zmluvné dojednania účinné, Oznamením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, predsporovou výzvou, Štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, údajmi o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch. Súd vyslovil názor, že Oznamenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o RÚ nie je v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. zmluvou, keď zákon predpisuje písomnú formu a na oznámení sa nachádza iba podpis žalovaného, nie je na ňom podpis dlžníka.

10. Súd sa oboznámil, vykonal dokazovanie s listinnými dôkazmi a to : so Žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere (ďalej len Žiadosť/Zmluva) č. XXXXXXXXXX , so Zmluvnými dojednaniami zmluvy o RÚ spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, končiacim bodom 12 „súhlas subjektu“, s listinou Úverovou zmluvou - predsporová výzva, so Štandardnými európskymi informáciami, s údajmi o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch, s Oznamením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi č. XXXXXXXXXX a zistil tento skutkový stav veci:

11. Zo žalobcom predloženého dôkazu Žiadosti/Zmluvy čísla zmluvy (VS) XXXXXXXXXX súd zistil, že ide o vypísané tlačivo PROFI CREDIT Profireal Group v ktorom sú nasledovné údaje: Veriteľom je žalovaný vtedy so sídlom Mliekarenská 10, Bratislava, zastúpený F. Š. na základe plnej moci, priezvisko viazaného finančného agenta U. T., dlžníkom je žalobca s uvedením jeho priezviska, mena, rodného čísla, trvalého bydliska ako v žalobe, uvedené je jeho bankové spojenie s číslom účtu, v údajoch o požadovanom revolvingovom úvere dlžník podľa predtlačeneho textu žiada PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. o poskytnutie úveru za nasledujúcich podmienok: Poskytnutá čiastka úveru (úverový limit): 1.170, splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci): 42/24, mesačná splátka (vrátane úrokov) 62,69, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru): 2632,98, Predpokladaná RPMN za úver (v %): 70,02, ročná úroková sadzba úveru (v %): 70,02, priemerná RPMN za úver (v %): 45,66, poskytnutá čiastka revolvingu: 616,87, Celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu): 1504,56, Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v %): 63,32, ročná úroková sadzba revolvingu (v%): 76,21. . V časti týkajúcej sa žiadosti o započítanie pohľadávky dlžníka zo zmluvy o revolvingovej pôžičke/úvere č. nie je údaj. V Účele čerpania úveru je križikom označené zariadenie domácnosti. V časti Údaje o schválenom revolvingovom úvere v EUR (nevypíňajte) sú údaje: Poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1170,-, splatnosť (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci): 42/24, mesačná splátka (vrátane úrokov): 62,69, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru): 2632,98, RPMN za úver (v %): 70,39, ročná úroková sadzba úveru (v %): 70,02, priemerná RPMN za úver (v %): 45,66, poskytnutá čiastka revolvingu: 616,87, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť) T. j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu): 1504,56, predpokladaná RPMN úveru pri poskytnutí revolvingu (v %): 60,50, ročná úroková sadzba - text je nečitateľný z číslic je čitateľné iba 76, ďalší údaj je nečitateľný. Podľa bodu 7 Žiadosti/Zmluvy dlžník, spoludlžník 1, spoludlžník 2 a veriteľ v ďalšom odkazujú na úpravu obsahnutú v zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere na zadnej strane Žiadosti/Zmluvy, ktoré sú jej neoddeliteľnou súčasťou. Dlžník, Spoludlžník 1, 2 sa so zmluvnými dojednaniami zoznámili a nemajú k nim žiadne výhrady a zavazujú sa ich dodržiavať. Dlžník, spoludlžník1, 2 berie výslovne na vedomie, že a súhlasí, že ním požadovaná poskytnutá čiastka je maximálna a že veriteľ je oprávnený po posúdení schopnosti dlžníka, spoludlžníka 1, 2 splácať požadovaný úver poskytnutú čiastku úveru jednostranne znížiť, upraviť výšku, počet a splatnosť jednotlivých splátok úveru, RPMN úveru (pričom výška úrokov a RPMN nebude vyššia než v prípade úveru požadovaného dlžníkom v bode 5) bez toho, aby to znamenalo porušenie povinnosti zo strany veriteľa. V prípade, že dlžník nebude súhlasíť so zmenami týkajúcimi sa výšky a ostatných parametrov úveru je oprávnený od zmluvy odstúpiť, prípade túto s okamžitou účinnosťou písomne vypovedať v lehote jedného mesiaca od doručenia tejto zmluvy.

12. Pod bodom 8. je v Zmluve/Žiadosti DOHODA o POSKYTNUTÍ SLUŽBY, uzavretá podľa § 269 Obchodného zákonníka. Podľa 8.1. jej predmetom je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na základe žiadosti/Zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom (ďalej ako úver/revolving) a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnuté služby spočívajúce v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 168,17 eur a za b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 87,36-eur v prípade, ak bude revolving dlžníkovi poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia znížiť, dlžník k tomu udeľuje súhlas, veriteľ je povinný písomne oznámiť stanovenú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto dohody. V bode 8.2. sa uvádza pre dlžníka možnosť nie povinnosť požiadať o odklad splatnosti splátok úveru/revolvingu po splatení prvých troch splátok úveru/revolvingu ak je dlžník dlhodobo práceneschopný,

alebo pokiaľ s ním bol skončený pracovný pomer. K právu musí dlžník doložiť lekárske potvrdenie, preukazujúce dobu trvania práceneschopnosti alebo potvrdenie o vedení v evidencii uchádzačov o zamestnanie alebo ho má doložiť výpoveďou, resp. dohodou o skončení pracovného pomeru alebo iného dokumentu, preukazujúceho skončením pracovného pomeru.. Môže požiadať o odklad splatnosti splátok aj z iného dôvodu, vyhovie žiadosti podlieha schváleniu veriteľa, na odloženie splatnosti splátok nemá dlžník právny nárok.. Žiadosť musí byť písomná a okrem iného obsahovať číslo revolvingovej zmluvy. Právo dlžníka na odklad splatnosti splátok zaniká, ak sa bude žiadosť týkať omeškanej splátky viac ako 30 dní po jej splatnosti. Podľa bodu 8.4 odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia Dohody. V tomto bode je ustanovené, že veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi za poskytnutie schválenej výšky úveru podľa čl. 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) Dohody (resp. zníženej odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi podľa čl. 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolving je splatná dňom poskytnutia revolvingu dlžníkovi. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa čl. 4.1 Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu dlžníkovi. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa čl. 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto dohody a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa čl. 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti /Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet dlžníka uvedený v čl. 2 Žiadosti/Zmluvy. Podľa bodu 8.5.. na Dohodu sa vzťahujú aj ustanovenia Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy čl. 15, čl. 18.1., čl. 18.2, čl. 18.5., čl. 18.6.. V bode 8.6. je vyhlásenie veriteľa, že uzavretie dohody o poskytnutí služby nie je podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere. Dlžník vyhlasuje, že túto dohodu uzatvára na základe slobodnej vôle, jej obsahu porozumel a svojím podpisom potvrdzuje súhlas so všetkými jej ustanoveniami. Za dlžníka a spoludlžníka 1 je Žiadosť/z%, dátum nadobudnutia platnosti zmluvy o RÚ: 26.1.2012, dátum nadobudnutia účinnosti zmluvy o RÚ: 26.1.2012.mluva podpísaná v Skalici dňa 16.1.2012 a za žalovaného v Bratislave dňa 26.1.2012. Dátum vyhotovenia je 26.1.2012 v Bratislave. Na oznámení je iba podpis za žalovaného.

13. Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere sú od veriteľa - žalovaného . Druh spotrebiteľského úveru je bezúčelový revolvingový spotrebiteľský úver resp. revolvingový úver uvedený dlžníkom v zmluve o spotrebiteľskom úvere, celková výška spotrebiteľského úveru je 1170,-, (maximálna výška alebo celková čiastka, dohodnutá v zmluve o spotrebiteľskom úvere), doba trvania zmluvy - na neurčito, splátka a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky poukazovať - spotrebiteľ musí zaplatiť výška mesačnej splátky vrátane úrokov 62,69-eur v počte 42 splátok, termín splátok úveru a úrokov 24, celková čiastka, ktorú bude musieť spotrebiteľ zaplatiť (výška požičanej sumy plus úroky a prípadné náklady spojené so spotrebiteľským úverom): 2632,98, úroková sadzba spotrebiteľského úveru - fixná 70,02, TPMN 70,02 (umožňuje spotrebiteľovi porovnať si rôzne ponuky), priemerná hodnota RPMN :45,66. Čas, počas ktorého je veriteľ viazaný informáciami poskytnutými pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere - informácie o ponuke tohto spotrebiteľského úveru sú platné jeden mesiac. Informácie sú podľa údajov pod tlačivom poskytnuté k revolvingovému úveru/Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Sú potvrdené žiadateľom o úver nečitateľným podpisom v Skalici dňa 16.1.2012.

14. Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. boli súdu žalobcom na dôkaz doručené v znení bodov 1 až 12. Z posledného bodu súd zistil, že je nadpísaný! Súhlas subjektov“, podľa ktorého dlžník týmto udeľuje súhlas a súčasne splnomocňuje veriteľa k tomu, aby v prípade porušenia zmluvných povinností dlžníkom, ktorých následkom je existencia peňažnej pohľadávky vo výške dvoch splátok alebo existencia akejkoľvek . Zo zmluvných dojednaní sa súd nedozvedel, či tieto patria k práve k zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, pretože v nich chýba údaj o ich účinnosti. Splnomocnenec žalobcu nevedel uviesť, či ide o zmluvné dojednania, ktoré boli účinné dňa 26.1.2012, v deň podpisu Žiadosti/Zmluvy žalovaným.

15. Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX vyhotovil veriteľ - žalovaný pre žalobcu dňa 26.1.2012. Za spoludlžníka 1 je v nej uvedený T. S., bytom ako žalobca. Oznámenie je číslu zmluvy o RÚ XXXXXXXXXXXX, schválená výška úveru je 1170,-eur, splatnosť úveru 42 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru 62,69-eur, dátum splatnosti prvej splátky: 24.2.2012, dátum splatnosti poslednej splátky úveru :24.7.2015dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania: 24, RPMN 70,39%, priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania zmluvy 45,66%, , schválená výška revolvingu 704,23-eur, zvýšenie celkovej výšky úveru

po vykonaní revolvingu: 704,23-eur, výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu: 62,69-eur, RPMN po vykonaní revolvingu (predpokladaná výška: 60,50%, úverový limit: 1170,-eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za dobu čerpania úveru): 2632,98-eur, , odplata za poskytnuté služby v zmysle čl. 8. ods. 8.1. dohody o poskytnutí služby: 168,17-eur, ročná úroková sadzba úveru: 70,02%, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť pri každom revolvingu: t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu): 1504,56-eur, , ročná úroková sadzba revolvingu: 76,21%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania: 9%, dátum nadobudnutia platnosti a účinnosti Zmluvy o RÚ je 26.1.2012. Na oznámení je podpis žalovaného.

16. V Údajoch o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch , ktoré sa netýkajú leasingov tiež uvedených v tabuľke sa v časti ostatné spotrebiteľské úvery poskytnuté na dobu 1 až 5 rokov zmluvnej splatnosti a do 1500-eur vrátane k stavu ku dňu 30.9.2011 uvádza údaj o RPMN 45,66.

17. K žiadosti súdu, aby v tej súvislosti, že žalobca (spotrebiteľ) tvrdí, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, týmto titulom žiada vrátiť bezdôvodné obohatenie, či obrana žalovaného daná v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 15.6.2017, súdu doručenom 19.6.2017 , vychádza zo žiadosti žalobcu - návrhu na uzavretie zmluvy zo dňa 16.1.2012, stranami aj v časti 6 zmluvy podpísanej oboma stranami alebo z oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 26.1.2012. Súd oznámil, že nepovažuje oznámenie veriteľa za uzavretú zmluvu o úvere so spotrebiteľom, nakoľko na oznámení nie je podpis dlžníka (žalobcu), oznámenie nespĺňa náležitosť písomnej zmluvy, ktorá je vyžadovaná pre platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z., účinnom v čase, kedy bolo oznámenie vyhotovené, ako aj z dôvodu, že podľa názoru súdu sú rozdielne údaje v žiadosti žalobcu o poskytnutie úveru s tým, ako žalovaný (veriteľ) vyhotovil v podstate náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z. pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere v oznámení, zo strany žalobcu nedošlo k akceptácii nového návrhu veriteľa na uzavretie zmluvy za podmienok v oznámení uvedených. Súd preto pri rozhodovaní o spore bude vychádzať z toho, že nie je sporné, že žalovanému bol poskytnutý úverový limit vo výške 1170,-eur v počte 42 mesačných splátok, úroku 70,02%, RPMN 70,39%, priemernej RPMN za úver 45,66%, výške splátky 62,69-eur mesačne vrátane úrokov, celkovej čiastky úver + úroky za celú dobu čerpania úveru 2632,98-eur, predpokladaná RPMN 60,50 , ročná úroková sadzba úveru 70,02%, priemerná RPMN 45,66%, poskytnutá čiastka revolvingu 616,87-eur, celková čiastka revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1504,56-eur. Súd žiadal žalovaného o uvedenie, čo do splátky napočítal, v akej výške išlo o istinu, t. j. sumu, ktorú mal dlžník vrátiť z poskytnutých finančných prostriedkov, v akej sume mesačne išlo o úroky, pokiaľ do splátky napočítal žalovaný poplatky, o aké poplatky sa jednalo, k akému účelu slúžili, kde boli so žalobcom dohodnuté (poukázať na príslušnú časť dokumentu, z ktorého vyplýva povinnosť žalobcu poplatok zaplatiť) a ak je v splátke j aj iná odplata ako úrok, súd žiadal, aby žalovaný uviedol, v akej výške bola premietnutá do splátky a za čo ju žalovaný, za aké plnenie zo strany žalobcu požadoval. Súd z dôvodu, že vo veci ide o spotrebiteľský právny vzťah môže podmienky, za ktorých bola zmluva so spotrebiteľom skúmať ex offio, to znamená aj bez návrhu strany sporu. Súd preto potrebuje poznať, čo je v splátke napočítané, keďže sám žalovaný v písomnom vyjadrení nespochybňuje, že výpočet RPMN vychádza z výšky splátky. Súčasne súd od žalovaného žiadal oznámiť, či považuje jeho zmluvné podmienky za patriace k zmluve o úvere alebo k oznámeniu veriteľa. Súd uvádza, že v nich chýba dátum, kedy boli žalovaným vydané a nedajú sa preto ani priradiť k zmluve z 26.1.2012. Čo sa týka obrany žalovaného v časti vyjadrenia, že o dohodu o poskytnutí služby v bode 8.6. žalobca požiadaval, nech žalovaný v tej súvislosti, že ide o formulárovú zmluvu, vopred pripravenú žalovaným ako dodávateľom finančnej služby predloží dôkaz, že ide o individuálne dojednanú podmienku so spotrebiteľom. Dôkazné bremeno k individuálnemu dojednaniu zaťažuje dodávateľa. Tiež mal žalovaný uviesť, kedy žalobca reálne požiadaval žalovaného o poskytnutie služby v zmysle dohody o poskytnutí služby (odkladu splátok) a kedy bola medzi žalobcom a žalovaným odplata za službu a v akej výške dohodnutá, kedy žalovaný v zmysle dohody žalobcovi plnil. Žalovaný bol vyzvaný na označenie dôkazu, kedy v zmysle § 4 zákona č. 120/2010 Z. z. pred uzavretím zmluvy poskytol žalobcovi (spotrebiteľovi) informácie. Súd oznámil, že pokiaľ sa týka obrany s odkazom na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, článok 10 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES súd zastáva rovnaký právny názor ako vyslovil vo svojom rozsudku Krajský súd Prešov, sp. zn. 22Co/33/2018 zo dňa 21.6.2018, kde ide o totožného žalovaného ako vo veci OS Skalica, ohľadom čoho dal Súdny dvor výklad v jeho veci. OS Skalica je toho názoru ako Krajský súd Prešov, že v čase uzavretia zmluvy medzi žalobcom a žalovaným mala byť splátka členená v zmysle § 9 písm. k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, s dôsledkom v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, písm. b) ak súd aj zistí, že v zmluve nesprávne uvedená RPMN.

18. Podľa žalovaného jeho vyjadrenie vychádza z listiny Žiadosť/Zmluva. Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi je v prvom rade dokument, ktorý obsahuje údaje a skutočnosti vyplývajúce

z uzavretej zmluvy. Podľa vyjadrenia žalovaného z právneho hľadiska ide o súčasť zmluvy, pretože podľa ustanovenia zmluvných dojednaní sa jej súčasť považuje. Splátka predstavuje peňažné vyjadrenie platby na istinu a úrok. S odkazom na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR a tiež Súdneho dvora EÚ žalovaný, odvolávajúc sa na rozsudok súdneho dvora EÚ C -42/15 uvádza, že nebolo nikdy potrebné, a nie je tomu tak ani dnes, špecifikovať položky zahrnuté do splátky. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“), ktorý vo svojom rozhodnutí zo dňa 22. februára 2018 konštatoval, že „úmyslom zákonodarcu, ktorý zreteľne vyjadril aj v úvodnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z., bolo transponovať Smernicu v celom rozsahu. Zámerom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby novo prijímané ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 Smernice. To je skutočnosť, na ktorú musí vziať zreteľ vnútroštátny súd pri aplikácii ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. Eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky) je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici“. (uznesenie, sp. zn. 3Cdo/146/2018, body 25 až 27). Pokiaľ súd prvej inštancie uvádza vo výzve, že sa stotožňuje s názorom Krajského súdu v F., potom takýto postup žalovaný považuje za postup odporujúci Civilnému sporovému poriadku. Odklon od ustálenej rozhodovacej súdnej praxe najvyšších súdnych autorít (kam krajský súd nikdy nepatril) bez splnenia zákonných podmienok uvedených v Civilnom sporovom poriadku žalovaný nepovažuje za zákonný. Pokiaľ súd uvádza, že môže podmienky skúmať ex offio, k tomu je potrebné uviesť, že ak je žalobca právne zastúpený, taký postup súdu nie je možný bez toho, aby nedošlo k porušeniu rovnosti strán.

19. K zmluvným podmienkam žalovaný uvádza, že sú súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere,; ako vyplýva z ustanovení zmluvy, táto sa na ne odvoláva, pretože sú umiestnené na rovnakej listiny.

20. Žalobca k poslednému vyjadreniu žalovaného: Smernica nezakladá žiadne práva a povinnosti v horizontálnych právnych vzťahoch medzi žalobcom a žalovaným. Nepriamy účinok smerníc je charakterizovaný tým, že vnútroštátny orgán aplikujúci vnútroštátne právo je povinný vykladať celé vnútroštátne právo v súlade so smernicou. Inými slovami povedané sa jedná o eurokonformný výklad vnútroštátneho práva. Konajúci súde je v zmysle nepriameho účinku Smernice povinný vykladať vnútroštátne právo (v tomto prípade Zákon o spotrebiteľských úveroch) v súlade so Smernicou. Nepriamy účinok smerníc, t.j. výklad vnútroštátneho práva v súlade s právom Európskej únie, má ako každý výklad práva seba vlastné limity. Výklad práva nie je možný v prípade, ak by sa právo vykladalo contra legem alebo v rozpore so zásadou právnej istoty. Súdny dvor Európskej únie sa v rozhodnutí Adeneler C-212/04 zaoberal aj legitímnymi limitmi výkladu práva európskej únie (pozn.- jednalo sa o výklad smernice ako prameňa práva EÚ), pričom uviedol, že: „povinnosť vnútroštátneho sudcu odvolávať sa na obsah smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je obmedzená všeobecnými zásadami práva, najmä právnou istotou a zákazom retroaktivity a nemôže slúžiť ako základ pre výklad contra legem vnútroštátneho práva. (pozn.- rovnako rozsudok Európskeho súdneho dvora vo veci Pupino C-105/03 body 44 a 47). Smernica ako prameň práva EÚ nevytvára žiadne práva a povinnosti tretím subjektom práva, je záväzná len pre členské štáty a priamy účinok môže vyvolávať iba vo vertikálnych vzťahoch medzi subjektom práva a členským štátom, a to len v prospech fyzických a právnických osôb. Všetky štátne orgány sú povinné vykladať vnútroštátne právo v súlade s právom EÚ, a to aj v súlade so smernicami. Rozsah legitímneho výkladu vnútroštátneho práva je limitovaný zakázanými spôsobmi výkladu, ktorými sú výklad contra legem a výklad, ktorý narušuje alebo úplne potiera zásadu právnej istoty. Výklad právnych noriem nie je spôsob, ako napraviť pochybenie štátu pri transpozícii konkrétnej smernice ani spôsob, ktorým sa právnické alebo fyzické osoby môžu snažiť odôvodňovať svoje konanie, ktoré nezodpovedá zákonu a nespĺňa jeho zákonné požiadavky. Žalovaný argumentuje aj Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018 (ďalej len ako „Rozhodnutie NS SR“ v príslušnom gramatickom tvare) a jeho právnym posúdením. V právnom poriadku Slovenskej republiky neplatí princíp viazanosti akýmkoľvek predchádzajúcimi rozhodnutiami v odlišných veciach (princíp stare decisis). Súd je pri výkone svojej právomoci viazaný iba ústavou, medzinárodnými zmluvami schválenými a ratifikovanými zákonom stanoveným spôsobom, ústavnými zákonmi a zákonmi. To znamená, že súd aj keď aplikuje súdne rozhodnutie Najvyššieho súdu SR alebo judikát, je povinný skúmať, či sú v ňom uvedené závery súladne so zákonom. Súd je pri aplikácii právnych záverov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

viazaný len zákonom a súdny judikát alebo iné rozhodnutie môže použiť, ak po zohľadnení jeho právnych záverov dospeje k názoru, že tieto právne závery sú súladné so zákonom. Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. M Cdo/31/2001, publikované v ZSP C 50/2001, vyššie uvedené právne závery potvrdzuje. Žalobca považuje právne závery žalovaného rovnako ako právne názory uvedené v Rozhodnutí NS SR za právne závery, ktoré vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci. K splátkam spotrebiteľského úveru: zo samotnej Smernice nevyplývajú fyzickým a právnickým osobám žiadne práva a povinnosti v horizontálnych právnych vzťahoch. Rozhodnutie SDEÚ poskytlo výklad Smernice a nie vnútroštátneho práva a ani z tohto Rozhodnutia SDEÚ nevznikli a ani nezanikli práva a povinnosti zmluvných strán zmluvy o spotrebiteľskom úvere a jeho právny názor nie je en block použiteľný na právne vzťahy medzi žalobcom a žalovaným. Žalovaný sa snaží presadiť, výklad zákonnej normy v rozpore s jej znením, contra legem. Výklad § 9 ods. 2 písm. l) Zákona o spotrebiteľských úveroch zo strany žalovaného vypúšťa z tejto právnej normy jej podstatné časti a týmto spôsobom redukuje je gramatické znenie, čím dochádza k výkladu v rozpore so zákonom. Výklad zákona contra legem nie je v súlade so princípmi právneho a demokratického štátu. Jedným z princíпов právneho štátu je viazanosť tak fyzických a právnických osôb rovnako ako aj štátnych orgánov zákonom. Pokiaľ zákon jednoznačným a jasným spôsobom stanovuje pre právnické osoby povinnosť, nie je možné tieto ustanovenia vykladať reštriktívne alebo contra legem, nakoľko týmto výkladom by sa umožnilo subjektu práva konať v rozpore so zákonom alebo zákon obchádzať a rovnako by sa tým narúšal stav právnej istoty.

21. Vo vyjadrení žalovaného k vyjadreniu žalobcu žalovaný poukazyval na jednoznačné deklarovanie Súdny dvorom EÚ v tom, že ak sa má presadzovať vôľa európskeho normotvorcu, ktorá má byť zabezpečená transpozíciou smernice, pre vnútroštátneho sudcu to znamená povinnosť eurokonformného výkladu, t. j. v súlade s cieľom, zmyslom a účelom transponovaných smerníc. Smernica predstavuje sekundárny akt úniijného práva, typický tým, že v jeho podstate zaväzuje členský štát povinnosťou prijať právnu úpravu. Z judikatúry Súdneho dvora EÚ sa vyvodzuje a všeobecne uznáva princíp nepriameho účinku smernice spočívajúci v tom, že pochybenie štátu pri implementácii smernice sa rieši tzv. súladným (eurokonformným) výkladom. Žalovaný popiera v celom rozsahu tvrdenia žalobcu a je toho názoru, že je jasne preukázané, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania obsahuje výšku splátky, termín jej splatnosti ako aj počet splátok.

22. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

23. Podľa § 40 ods. 1 až 5 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31.5.2014) ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný, ods. 2 písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne, ods. 3 písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé, ods. 4 písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom, ods. 5 na právne úkony uskutočnené elektronickými prostriedkami, podpísané zaručeným elektronickým podpisom a opatrené časovou pečiatkou sa osvedčenie pravosti podpisu nevyžaduje.

24. Podľa § 43c ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu, ods. 2 včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi. Prijatie možno odvolať, ak odvolanie dôjde navrhovateľovi najneskôr súčasne s prijatím, ods. 3 neskoré prijatie má napriek tomu účinky včasného prijatia, ak navrhovateľ o tom bez odkladu upovedomí osobu, ktorej bol návrh urobený, a to ústne alebo odoslaním správy, ods. 4 ak z listu alebo inej písomnosti, ktoré vyjadrujú prijatie návrhu, vyplýva, že boli odoslané za takých okolností, že by došli navrhovateľovi včas, keby ich preprava prebiehala obvyklým spôsobom, má neskoré prijatie účinky včasného prijatia, ibaže navrhovateľ bez odkladu upovedomí ústne osobu, ktorej bol návrh určený, že považuje návrh za zaniknutý, alebo jej v tomto zmysle odošle správu.

25. Podľa § 44 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú

prijatie návrhu, ods. 2 prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

26. Podľa § 46 ods. 1, ods. 2 prvej vety Občianskeho zákonníka písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, ods. 2 pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu.

27. Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, ods. 2 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné, ods. 3 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, ods. 4 spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (v znení účinnom do 31.5.2014).

28. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, ods. 2 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.(platné od 1.4.2015).

29. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

30. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom do 31.12.2012) tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa, ods. 2 spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

31. Podľa § 2 na účely tohto zákona (zákon č. 129/2010 Z. z.) sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a) b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19, j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru, k) fixnou úrokovou sadzbou

spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným použitím fixného konkrétneho percenta; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) trvanlivým médiom každý prostriedok, ktorý umožňuje uloženie informácií spôsobom prístupným na používanie v budúcnosti na časové obdobie zodpovedajúce účelom informácií a ktorý umožňuje verné reprodukovanie uložených informácií.

32. Podľa § 4 (Poskytovanie informácií pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere) zákona č. 129/2010 Z .z. ods. 1: veriteľ alebo finančný agent 9) je povinný v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred prijatím ponuky o spotrebiteľskom úvere poskytnúť spotrebiteľovi v súlade so zmluvnými podmienkami ponúkanými veriteľom alebo požiadavkami spotrebiteľa informácie o a) druhu spotrebiteľského úveru, b) veriteľovi, prípadne finančnom agentovi spotrebiteľského úveru, v rozsahu obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, prípadne finančného agenta, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresa trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa alebo finančného agenta, ak ide o fyzickú osobu, c) celkovej výške, konkrétnej mene ponúkaného spotrebiteľského úveru a podmienkach jeho čerpania, d) dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, e) tovare alebo službe, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a o cene tovaru alebo poskytnutej službe, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, f) úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej úrokovej sadzbe, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj o časových obdobiach, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienkach a spôsobe vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, g) celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a o ročnej percentuálnej miere nákladov znázornenej pomocou reprezentatívneho príkladu, v ktorom sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov; pri poskytovaní týchto informácií je veriteľ povinný zohľadniť 1. návrh podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré veriteľovi oznámil spotrebiteľ, vrátane dĺžky trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a celkovú výšku spotrebiteľského úveru, 2. či zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje rozličné spôsoby čerpania spotrebiteľského úveru s rôznymi poplatkami alebo úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru a veriteľ používa predpoklad uvedený v prílohe č. 2 časti II písm. b); v takom prípade musí veriteľ uviesť, že iné mechanizmy čerpania spotrebiteľského úveru môžu viesť k vyššej ročnej percentuálnej miere nákladov, h) výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne o poradí, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, i) poplatkoch za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné operácie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, o poplatkoch za používanie platobných prostriedkov na platobné operácie a čerpania, iných poplatkoch vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a o podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu zmeniť, j) výške poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ak sú veriteľovi známe, k) povinnosti uzavrieť zmluvu o doplnkovej službe súvisiacej so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, najmä poistenie, ak uzavretie takej zmluvy je povinné na získanie spotrebiteľského úveru alebo na jeho získanie za ponúkaných podmienok, l) úrokovej sadzbe, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsobe jej úpravy a prípadných poplatkoch pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) následkoch nesplácania spotrebiteľského úveru, n) veriteľom vyžadovanom zabezpečení alebo poistení, o) práve na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) práve na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postupe pri takom splatení spotrebiteľského úveru, práve veriteľa na náhradu nákladov spojených so splatením spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti a spôsobe určenia ich výšky, q) práve spotrebiteľa na okamžité a bezplatné informácie o výsledku nahliadnutia veriteľa do príslušnej databázy na účely posúdenia jeho schopnosti splácať spotrebiteľský úver, r) práve spotrebiteľa dostať na vlastnú žiadosť

a bezplatne jedno vyhotovenie návrhu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s) dobe, počas ktorej je veriteľ viazaný informáciami poskytovanými pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t) priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver zverejnenej podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok, ods. 2 informácie podľa odseku 1 je veriteľ alebo finančný agent povinný poskytnúť prostredníctvom formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, ktorý je uvedený v prílohách č. 3 a 4, a to v listinnej podobe alebo v podobe zápisu na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Všetky dodatočné informácie iné ako v odseku 1 poskytne veriteľ alebo finančný agent spotrebiteľovi v samostatnom dokumente.

33. Podľa § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z .z. (Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere) : ods. 1 zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi, ods. 2 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný

spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok, ods. 3 ak zmluva o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú obsahuje dohodu o amortizácii istiny, je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

34. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

35. Podľa § 14 (Zmluva o spotrebiteľskom úvere na dobu neurčitú) zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľ je oprávnený zmluvu o spotrebiteľskom úvere na dobu neurčitú vypovedať kedykoľvek s okamžitou platnosťou a bezplatne, ak sa zmluvné strany nedohodli na výpovednej lehote. Táto lehota nesmie byť dlhšia ako jeden mesiac, ods. 2 veriteľ môže zmluvu o spotrebiteľskom úvere na dobu neurčitú vypovedať, ak je to dohodnuté v zmluve o spotrebiteľskom úvere na dobu neurčitú. Výpovedná lehota nesmie byť kratšia ako dva mesiace. Výpoveď veriteľ zašle spotrebiteľovi písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi, ods. 3 ak je to dohodnuté v zmluve o spotrebiteľskom úvere na dobu neurčitú, veriteľ môže z objektívnych dôvodov ukončiť spotrebiteľovi oprávnenie čerpať spotrebiteľský úver. Veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa o ukončení čerpania spotrebiteľského úveru a o jeho dôvodoch písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi vopred, alebo ak to nie je možné, veriteľ informuje o tom spotrebiteľa bezodkladne; to neplatí, ak poskytnutiu takejto informácie bránia ustanovenia osobitného predpisu 20) alebo verejný poriadok alebo bezpečnosť štátu.

36. Podľa § 15 (Zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere) zákona č. 129/2010 Z. z. : ods. 1 zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere je zmluva o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver výhradne na financovanie zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, pričom tieto dve zmluvy tvoria obchodný celok, ods. 2 pri zmluvách, ktoré podľa odseku 1 tvoria obchodný celok,

a) predávajúci tovaru alebo poskytovateľ služby je zároveň veriteľom alebo b) veriteľom je tretia osoba a 1. veriteľ využíva služby predávajúceho tovaru alebo poskytovateľa služieb pri uzatváraní alebo príprave zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo 2. konkrétny tovar alebo poskytnutie konkrétnej služby je výslovne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere, ods. 3 ak spotrebiteľ odstúpil od zmluvy o kúpe tovaru alebo poskytnutí služby a ak cena tovaru alebo služby je hradená plne alebo čiastočne spotrebiteľským úverom na základe zmluvy podľa odseku 1, zaniká tiež táto zmluva. Zánik tejto zmluvy nezakladá právo veriteľa alebo tretej osoby na uplatnenie akýchkoľvek sankcií voči spotrebiteľovi, ods. 4 ak tovar alebo služby, na ktoré sa vzťahuje zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere, neboli dodané či poskytnuté alebo boli dodané či poskytnuté len čiastočne, alebo nie sú v súlade so zmluvou o ich dodaní či poskytnutí a spotrebiteľ uplatnil zákonné prostriedky na dosiahnutie nápravy, 21) ale nebol zo strany predávajúceho alebo poskytovateľa služieb uspokojený, spotrebiteľ má právo uplatniť svoje nároky na peňažné plnenie u veriteľa, ods. 5 ak došlo k zániku zmluvy o viazanom spotrebiteľskom úvere a spotrebiteľ tovar vrátil predávajúcemu, predávajúci a veriteľ si navzájom vysporiadajú vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov bez účasti spotrebiteľa. Ak išlo o nevyžiadaný tovar, tak k takému vysporiadaniu postačí zánik zmluvy o kúpe tovaru bez toho, aby spotrebiteľ vrátil tovar predávajúcemu. Z vykonaného dokazovania a zisteného stavu veci vodil súd ten právny záver, že žalobe možno vyhovieť.

37. V zmysle § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

38. Žalobca v žalobe tvrdil, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 26.1.2012 zmluvu o revolvingovom úvere. V zmysle § 479 Obchodného zákonníka a ustanovenia § 488 Občianskeho zákonníka je zmluva o úvere záväzkovým právnym vzťahom, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od

dlužníka a dlužníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok za podmienky, že vznikol záväzok platný a z takého je niečo povinný dlužník dať a veriteľ požadovať (§ 494 OZ).

39. Zmluva o revolvingovom úvere je tiež záväzkovoprávnym vzťahom v zmysle uvedeného v predchádzajúcom bode rozsudku, čo vyplýva z ustanovenia § 1 ods. 1 a jeho ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pretože zákon výslovne uvádza, že upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Z z dočasnosti poskytnutia peňažných prostriedkov vyplýva povinnosť dlužníka veriteľovi niečo dať, resp. vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky. V konaní nebolo žalovaným namietané a ani dôkazmi podložené tvrdenie žalobcu, že od žalovaného prijal 2632,98-eur. Súd mal za nesporné skutkové tvrdenia strán, že žalovaný prijal od žalobcu postupne v splátkach po 62,69-eur celkom uvedenú sumu.

40. Pokiaľ ide o zmluvu o úvere súd sa v prvom rade zaoberal právnou povahou a aplikáciou právnej normy vo vzťahu k predmetu uplatnenej pohľadávky v tomto konaní a právneho vzťahu vzniknutého medzi stranami. Vzťah medzi žalobcom a žalovaným je spotrebiteľský. Základná právna úprava právneho vzťahu zo zmluvy o úvere je daná v § 497 Obchodného zákonníka, ktorý je podľa súčasného znenia § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka absolútnym obchodom, v čom sa súd zhoduje so žalovaným. Nemožno ale prisvedčiť žalovanému, že sa má zmluva o úvere posudzovať podľa ustanovení Obchodného zákonníka aj v časti úroku z omeškania podľa § 502 Obchodného zákonníka, pretože žalovaný v právnom vzťahu vystupoval ako spotrebiteľ. Jeho postavenie zodpovedá charakteristike spotrebiteľa, danej v § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a postavenie žalovaného zodpovedá tomu, že žalovaný bol dodávateľom finančnej služby podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. Žalovaný v právnom vzťahu konal ako právnická osoba, ktorá poskytovala spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti nebankovým spôsobom. Spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere vyplýva z postavenia účastníkov v právnom vzťahu. O zmluvu charakterom spotrebiteľskú ide aj podľa § 52 ods. 1 - 4 Občianskeho zákonníka. Žalovaný konal pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, žalovaný je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

41. Súd pre dôvody uvedené v predchádzajúcom bode rozsudku posudzoval vzťah účastníkov zo žalobcom tvrdenej uzavretej zmluvy nielen podľa § 497 Obchodného zákonníka, ale pri právnom posúdení veci aplikoval aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a ustanovenia Občianskeho zákonníka s odkazom na ustanovenie § 52 ods. 2 tretia veta Občianskeho zákonníka, účinného od 1.4.2015, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Uvedené zákonné ustanovenie neobsahuje žiadne prechodné ustanovenia, ktoré by obmedzovali jeho účinnosť iba na zmluvy uzavreté po 1.4.2015. Uvedené použitie zákonného ustanovenia § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka na všetky právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou konštatoval vo svojom rozsudku aj Najvyšší súd Slovenskej republiky z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014. Toto ustanovenie je potrebné aplikovať aj na právny vzťah žalobcu a žalovaného. Súd nesúhlasí s názorom žalovaného, že z dôvodu, že zmluvu o úvere treba posúdiť podľa predpisov obchodného práva, pretože ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka účinné od 1.4.2015 iba *expressis verbis* spresňuje to, čo vyplývalo aj v čase, kedy žalovaný poskytol finančné prostriedky žalovanému z ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože žalobca vystupoval v právnom vzťahu ako spotrebiteľ, a aj na zmluvu o úvere ako absolútny obchod by súd použil občianskoprávne predpisy (§ 517 OZ a nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonáva toto ustanovenie), pretože by to bolo na prospech spotrebiteľa. Súd by posúdil iné dohody medzi dodávateľom a spotrebiteľom, napríklad o úroku z omeškania podľa § 502 Obchodného zákonníka ako neplatné, pretože na rozdiel od predpisov občianskoprávných tieto by obsahom obchádzali ustanovenie § 52 a nasl. OZ. Pri akceptovaní obrany žalovaného súdom, že u úroku, jeho výške 70,02 % ročne uvedenej v listine Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere strany ide o prejav zmluvnej slobody v občianskoprávnom vzťahu sa žalovaný vzdal práv, ktoré sú mu priznávané zákonmi na ochranu spotrebiteľa, prijatými Slovenskou republikou

po jej vstupe do Európskej únie ako záväzok jej členského štátu v rámci spotrebiteľského práva. Listina je formulárová, vopred pripravená žalovaným a používaná ako návrh žalovaného na uzavretie zmluvy s viacerými spotrebiteľmi, do ktorej sa do predtlaču dopisujú iba aktuálne údaje o osobe spotrebiteľa, ostatné údaje sú v rovnakom čase rovnaké. Žalovaný nemohol pred jej podpisom ovplyvniť jej obsah (§ 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka platného v čase dania podpisu na listinu) a mohlo sa z tohto dôvodu jednať o ustanovenie, ktoré je v zmysle § 53 ods. 1 zakázané, je neprijateľnou podmienkou, podľa § 53 ods. 3 OZ v konaní dodávateľom (žalovaným) s nepreukázaným individuálnym dojednaním a podmienkou preto neplatnou.

42. K platnému vzniku zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa podľa § 4 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. vyžaduje písomná forma. Niektoré náležitosti predpísané v § 9 ods. 2 ZoSÚ boli zachytené na listine, ktorú žalovaný zvolil pre návrh žalovanému na uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z tejto žiadosti/Zmluvy vyplýva, že sú v nej obsiahnuté návrhy na uzavretie dvoch zmlúv o úvere, resp. dve žiadosti o poskytnutie úveru, jedna je o poskytnutie úveru jednorazového a jedna o poskytnutie úveru revolvingu, ktorého vlastnosťou je, že sa veriteľ a dlžník dohodnú, že veriteľ bude poskytovať peňažné prostriedky dlžníkovi opakovane do dohodnutého úverového rámca. Podľa zistenia súdu v Štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere zo 16.1.2012 žalovaný uviedol, že doba trvania zmluvy je na neurčito a informácie žalovanému uviedol zodpovedajúce úveru, z ktorého má vyplývať dočasnosť poskytnutia úveru, nie poskytnutia úveru na opakujúcu sa dobu, zodpovedajúcu revolvingovému úveru. Na tieto dva možné spôsoby poskytnutia úveru poukazoval aj žalovaný v jeho vyjadrení (viď bod 4 rozsudku, kde žalovaný argumentuje k veci tým, že ZoSÚ „že poskytnutie revolvingu nie je obligatórne, nakoľko v prípade nezájmu má klient možnosť vopred vypovedať revolving (článok 9 zmluvných dojednaní), resp. požiadať o jeho stornovanie, žalobcovo tvrdenie o revolvingu označuje žalovaný za nezákonné z dôvodov, že v rámci výpočtu RPMN regulovaných zákonom č. 129/2010 Z. z. (príloha č. 2) sa upravuje určitý špecifický mechanizmus pre výpočet údaju napr. pre revolvingový úver. kontokorent, kreditné karty). Súd sa stotožňuje so žalovaným v tom, že „zákon teda počíta s tým, že revolvingové úvery sa bežne poskytujú, preto obsahuje osobitné pravidlá pre takéto prípady“ a súd dodáva, že v praxi sú bežné aj úvery, z ktorých veriteľ dlžníkovi plní jednorazovo s určením konečného termínu splatnosti úveru, kde veriteľ splní záväzok voči dlžníkovi zo zmluvy tým, že mu poukáže peňažné prostriedky iba jedenkrát pre jeho osobnú potrebu, kedy podľa ZoSÚ ide o zmluvu uzavretú na dobu určitú a dlžník má povinnosť splniť dlh zvyčajne do konca termínu konečnej splatnosti, určenej zákonom o spotrebiteľských úveroch za náliežitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

43. V konaní bolo zo Žiadosti/Zmluvy dokázané, že tento návrh obsahuje návrh na uzavretie jednak zmluvy o úvere, kde je účelom čerpania úveru uvedené zariadenie domácnosti a jednak návrh na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere, svedčia o tom náležitosti vo formulári vypracovanom žalovanom ako návrh na uzavretie dvoch úverových zmlúv, keď Žiadosť zmluva síce iba jedným označením veriteľa s jeho identifikáciou, tak aj označením spotrebiteľa s jeho identifikáciou, označením spoludlžníka 1 s jeho identifikáciou menom, priezviskom, bydliskom, obsahuje údaje vyžadované ZoSÚ ako náliežitosť zmluvy o požadovanej čiastke, ktorú dlžník žiada poskytnúť od veriteľa v časti týkajúcej sa úverového limitu (1170,-eur), splatnosti úveru (42/24), mesačnej splátky vrátane úrokov 62,69, celkovej čiastky, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 2632,98, 0,02%), ročnú úrokovú sadzbu úveru (70,02), priemernú RPMN za úver (45,66%), poskytnutú čiastku revolvingu (616,87,) celkovú čiastku pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu (1504,56), predpokladanú RPMN úveru pri poskytnutí revolvingu (63,32%), ročnú úrokovú sadzbu revolvingu (76,21%). K záveru, že malo ísť o návrhy dvoch zmlúv o úvere súd dospel porovnaním údajov pri jednotlivých zákonom vyžadovaných náležitostiach. Rozdielne sú pri úvere a rozdielne pri revolvingovom úvere v čiastkach 1170, v RPMN, v poskytnutej čiastke úveru revolvingu, v celkovej čiastke, ktorú má zaplatiť žalobca pri úvere a ktorú má zaplatiť pri revolvingu, rozdielna je ročná úroková sadzba pri úvere so sadzbou, uvedenou pri revolvingu. Spoločný pre oba úvery je údaj o výške splátky a jej splatnosti. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXX vyplýva, že žalovaný v písomnosti uvádza údaje o jednorazovom úvere, ako to vyplýva aj z vyjadrenia žalovaného (bod 4 rozsudku) a tiež údaje, ktoré majú byť náležitosťami zmluvy o revolvingovom úvere. Opäť porovnaním údajov, ktoré obsahuje Oznámenie žalovaného zo dňa 26.1.2012 súd dospel k záveru, že žalovaný schvaľuje úver na základe listiny Zmluvy o RÚ č..., schvaľuje výšku úveru 1170-eur, požaduje splatiť úver v lehote 42 mesiacov, určuje splatnosť splátky žalovanému 24.2.2012, určuje dátum splatnosti poslednej splátky dňom 24.7.2015, periodicitu splácania úveru uviedol 24, celkovú výšku úveru uviedol čiastkou 1170,-eur, RPMN neuviedol ako u úveru v predpokladanej výške 70,02%, ale ako u revolvingového úveru 70,39%, schválená výška revolvingu

nie je oproti Žiadosti/Zmluve 617,87.eur, ale je 704,23-eur, zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu je 704,23-eur, výška splátky po vykonaní revolvingu je podľa Oznámenia rovnaká ako pri úvere, ide o sumu 62,69-eur, RPMN predpokladaná po vykonaní revolvingu je 60,50%, úverový limit je 1170,-eur oproti poskytnutej čiastke revolvingu 616,87-eur podľa Žiadosti/Zmluvy, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za dobu poskytnutia úveru je 2632,89-eur ako .1. písm. b) dohody je 168,17-eur, ročná úroková sadzba úveru je 70,02%, celková čiastka, ktorú musí dlžník pri každom revolvingu zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu je 1504,56-eur, ročná úroková sadzba revolvingu je 76,21%, dátum nadobudnutia platnosti Zmluvy o RÚ je 26.1.2012 a dátum nadobudnutia účinnosti Zmluvy o RÚ je 26.1.2012.

44. Podľa žalovaného k plneniu z revolvingovej zmluvy z jeho strany žalobcovi nedošlo, z čoho súd vyvodzuje, že pokiaľ nie sú skutkové tvrdenia strán sporné o poskytnutí úveru vo výške 1170,-eur a plnení žalobcu v prospech žalovaného k tejto výške poskytnutých peňažných prostriedkov a žalobca uhradil žalovanému celkom 2632,98-eur, stalo sa tak na základe zmluvy o úvere, ktorá nemala písomnú formu. Žalobcova Žiadosť/ Zmluva bola v zmysle § 43a Občianskeho zákonníka návrhom na uzavretie dvoch zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Predpokladom vzniku zmluvy je návrh toho, kto mieni uzavrieť zmluvu. Žalobca v Žiadosti/Zmluve prejavil vôľu svojím právnym úkonom v zmysle § 34 OZ uzavrieť zmluvy za podmienok a s náležitosťami, ktoré sú v Žiadosti/Zmluve uvedené. Svoj určitý návrh adresoval žalovanému a tvorili ho podstatné obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, za ktorých navrhoval žalovanému prijatie návrhu žalobcu. Návrh je pre navrhovateľa zmluvy (oferenta) záväzný od okamihu, keď došiel osobe, ktorej je určený (oblátovi). Podľa Žiadosti/Zmluvy došiel návrh žalobcu na uzavretie zmlúv o úvere žalovanému dňom 26.1.2012, takto je to potvrdené podpisom za neho. Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.1.2012 je novým návrhom žalovaného žalobcovi, pretože žalovaný zmenil navrhované podmienky zmlúv o úvere, čo vyplýva z porovnania Žiadosti/Zmluvy a návrhu žalobcu na uzavretie zmluvy žalovanému v predchádzajúcom bode rozsudku a Oznámenie veriteľa u zmenenej RPMN úveru a u ďalších podmienok z pohľadu náležitostí, ktoré sú vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase, kedy malo dôjsť k uzavretiu oboch zmlúv.

45. Pretože na Oznámení žalovaného o schválení úvere zo dňa 26.1.2012 žalovaného k návrhu žalobcu s navrhovanými podmienkami, za ktorých sa mali poľa jeho návrhu zmluvy uzavrieť obsahuje zmeny ide zo strany žalovaného o odmietnutie návrhu žalobcu na uzavretie zmlúv. Zo žiadnych dôkazov predložených stranami v konaní nevyplynulo, že došlo k platnému vzniku zmluvy, ktorej obsahom by bol záväzok žalovaného (veriteľa) poskytnúť žalobcovi (dlžníkovi) v zmysle § 497 Obchodného zákonníka finančné prostriedky, podľa ZoSÚ poskytnúť dočasne peňažné prostriedky a k tomu, že platne vznikla zmluva o úvere s podstatnými časťami, vyžadovanými v ustanovení § 497 Obchodného zákonníka, a to v písomnej forme s určením kto je veriteľ, kto je osoba dlžníka, záväzkom veriteľa poskytnúť finančné prostriedky dlžníkovi a so záväzkom dlžníka ich vrátiť a zaplatiť úroky. .

46. Pre platnosť spotrebiteľskej úverovej zmluvy sa vyžaduje písomná forma. Predpísaná je v § 9 ods. 1 ZoSÚ. Súdu nebola predložená žiadna listina v zákonom predpísanej forme, z ktorej by sa dalo vyvodiť podľa jej obsahu, že sú na nej podpisy žalobcu a žalovaného na potvrdenie svojich prejavov vôle k vzniku zmluvy o spotrebiteľskom úvere a tých účinkov, s ktorými ich zákon v § 497 Obchodného zákonníka a zákon o spotrebiteľských úveroch v § 2 ods. 2 písm. d) spája. Ani na Oznámení veriteľa z 26.1.2012 sa nenachádza podpis žalobcu, aby sa dalo vyvodiť, že podľa § 40 ods. 1 až 5 Občianskeho zákonníka, § 46 ods. 2 prvej vety OZ ide o platne uzavretú, resp. o platne uzavreté zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

47. Z vykonaného dokazovania pre vec strán takto vyplynulo, že medzi stranami nevznikla platne zmluva. Súd pri skúmaní či došlo k platne uzatvorenej zmluve vychádza zo skutkových tvrdení v žalobe, ktoré nasvedčovali tomu, že má ísť o platne uzavretú písomnú zmluvu o úvere. Pre súd nebolo pritom podstatné, že ju žalovaný v ním pripravenom návrhu slovné označil za Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvu o revolvingovom úvere, pre skutkové tvrdenia žalobcu bolo v konaní potrebné zistiť, či ide o platne uzavretú zmluvu a či v zmysle § 494 Občianskeho zákonníka vznikol platne záväzok, z ktorého má povinnosť žalovaný, o ktorom žalobca tvrdil že je jeho dlžníkom, niečo dať. V takomto prípade má súd povinnosť preskúmať, či ide o platnú zmluvu, uzavretú v súlade so zákonom.

48. Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať, ods. 2 bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením

z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

49. Podľa § 458 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením.

50. Z dôvodu, že žalobca tvrdil, že na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu zo spotrebiteľskej zmluvy, o ktorej súd zistil, že platne nevznikla, došlo na strane žalovaného k vzniku záväzku podľa § 489 Občianskeho zákonníka titulom bezdôvodného obohatenia plnením žalobcu v prospech žalovaného bez právneho dôvodu. Preto je povinnosťou žalovaného vydať žalobcovi to, o čo sa prijatým plnením žalovaný na úkor žalobcu obohatil. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca prijal od žalovaného čiastku 1170,-eur, jeho povinnosť vrátiť ju žalovanému zanikla. Žalovaný prijal od žalovaného plnenie celkom vo výške 2632,98-eur bez platne uzavretého zmluvného vzťahu so žalobcom, preto mu z právneho vzťahu vzniknutého titulom jeho bezdôvodného obohatenia vznikla povinnosť vrátiť žalobcovi sumu 250,-eur, na ktorú mu nevznikol právny nárok, bez ohľadu na to, či v prijatej čiastke išlo o úroky, príslušenstvo pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, odplatu podľa dojednaní majúcich patriť k zmluve. Pokiaľ nevznikla platne zmluva o úvere, nemohli byť v jej rámci platne dohodnuté ani úroky, poplatky alebo odplata, ani ďalšie podmienky, keď mali byť podľa strán sporu súčasťou zmluvy. Preto je nadbytočné aj hodnotiť z pohľadu hmotného práva nároky, ktoré z nich mali vyplývať.

51. Žalovaný vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Namietol uplynutie subjektívnej premlčacej doby. Právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia sa môže premlčať tak v subjektívnej lehote (§ 107 ods. 1), ako aj v objektívnej lehote (§ 107 ods. 2 OZ). Ak sa povinný subjekt premlčania dovoľá, nemožno oprávnenému právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia priznať, ak márne uplynula aspoň jedna z uvedených lehôt.

52. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Súd má za to, že sa žalovaný bezdôvodne obohatil zo zmluvy, ktorá nevznikla platne postupným prijímaním súm vo výške 62,69-eur, o ktorých nemožno z dôvodu, že zmluva platne vznikla uzavrieť, že ide o dohodnuté splátky s dohodnutou lehotou splatnosti a dohodnutou výškou. Žalovaný namietla premlčanie 10-ročnej lehoty na vydanie úmyselného bezdôvodného obohatenia a vyvodzuje ju zo žaloby. Súd ale v žalobe nenašiel žiadne skutkové tvrdenie, z ktorého by mal vyvodiť, že žalobca sám sa zmieňuje o akejkoľvek premlčacej lehote v súvislosti s vydaním bezdôvodného obohatenia. Žalovaný vo svojom vyjadrení v rámci procesnej obrany uviedol, že z jeho strany nešlo o úmyselné bezdôvodné obohatenie, tým popiera plynutie 10-ročnej premlčacej doby pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení. V sporovom konaní, založenom na kontradiktórnosti je v podľa § 152 CSP pri procesnej obrane žalovaného prípustná hmotnoprávna námietka. Ide o právny úkon strany, spôsobujúci zmenu, zánik alebo oslabenie práva protistrany. Premlčanie je práve takouto hmotnoprávnou námietkou v civilnom sporovom konaní, z ktorej ak je vznesená tak, že z nej súd môže vyvodiť s použitím hmotného práva (§ 107 OZ), že došlo k oslabeniu nároku žalobcu v dôsledku námietky premlčania, súd na ňu prihliadne. Z ustanovenia § 107 OZ (celého, nielen ohľadom odseku, ktorý sa týka 10-ročnej lehoty) je zrejmé, že námietka premlčania je právnou skutočnosťou, ktorá súvisí s plynutím času a je naviazaná na moment, od ktorého treba počítať lehoty v ustanovení uvedené. Týmto momentom tak ako uvádza žalovaný v rámci svojej procesnej obrany, je moment vedomosti dlžníka (v spore procesnej strany žalobcu), kedy sa o bezdôvodnom obohatení dozvedel. Bolo preto povinnosťou práve žalovaného v jeho tvrdení o premlčaní nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia nech už či subjektívnej dvojročne, objektívnej trojročnej alebo 10-ročnej lehoty uviesť skutkové tvrdenie, kedy sa podľa žalovaného žalobca o to, že sa na jeho úkor žalovaný obohatil alebo kedy k bezdôvodnému obohateniu došlo. Nie je povinnosťou žalobcu tvrdiť v žalobe resp. uvádzať hmotnoprávnu námietku ohľadom premlčania nároku, pretože v tomto procesnom postavení pre tie právne a procesné účinky, ktoré zákon spája s hmotnoprávnou námietkou premlčania by nemohli vyvolať zmenu, zánik alebo oslabenie práva žalovaného ako protistrany žalobcu. Preto ani nebolo povinnosťou žalobcu tvrdiť kedy sa o bezdôvodnom obohatení dozvedel.

53. U bezdôvodného obohatenia ide v danej veci o peňažné plnenie. Ide o pohľadávku, v ktorej je žalobca veriteľom žalovaného a žalovaný je jeho dlžníkom. Žalobca požadoval žalobou, aby bol žalovaný zaviazaný na zaplatenie úroku z omeškania od 3.2.2017 do zaplatenia. V zmysle § 517 ods.

2 Občianskeho zákonníka je úrok z omeškania sankciou pre dlžníka za to, že nesplnil záväzok riadne a včas. Žalobca spája sankciu pre žalovaného s výzvou jeho vtedajšieho zástupcu zo dňa 18.1.2017, nadpísanou ako Vec : Úverovej zmluvy - predsporová výzva. Z tohto dôkazu sa nedá vyvodiť, že žalobca žiadal po žalovanom zaplatiť akékoľvek peňažné plnenie v prospech žalobcu. Vo výzve sa navrhuje iba všeobecne mimosúdne vyrovnanie dohodou o urovaní a oznamuje sa, že ak nebude reagované zo strany žalovaného, pristúpi žalobca k podaniu žaloby na súd. Pokiaľ súd výrokom pod I. rozsudku rozhodol, že sa žalobcovi od žalovaného priznáva na zaplatenie úrok z omeškania od 9.6.2017, vychádzal súd z toho, že žalovaný sa dozvedel o tom, že žalobca po žalovanom žiada peňažné plnenie dňom 8.6.2017, kedy bola žalovanému doručená žaloba. Od nasledujúceho dňa sa žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, pretože žalobcovi žalovanú sumu neuhradil. Preto súd žalovaného zaviazal výrokom pod I. rozsudku na zaplatenie tak, ako je vo výroku uvedené a výrokom II. z dôvodu, že žalobca nepreukázal omeškание žalovaného od 3.6.2017 žalobu zamietol.

54. Súd preskúmal žalobcom požadovanú výšku úroku z omeškania. Keďže táto nie je v rozpore s ustanovením § 3 ods. 1 (v znení: výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu) nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v tomto prípade k § 517 ods. 2 OZ, súd rozhodol, že žalovaný má povinnosť zaplatiť úrok z omeškania podľa požiadavky žalobcu vo výške 5% ročne.

55. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

56. Podľa § 262 ods. 1 a 2 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

57. Žalobca bol v konaní stranou úspešnou. O náhrade trov konania súd preto rozhodol s použitím ust. § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C. s.p. tak, že mu úd oproti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

58. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p..

Poučenie:

Proti rozsudku je možné podať odvolanie písomne v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Skalica, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak rozhodnutie súdu priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok, po vykonateľnosti tohto rozhodnutia oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z. z.).